

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פרשת מקץ - הקשר לחג

"וּטְבַח טָבַח וְהִכֵּן כִּי אֶתִי יֹאכְלוּ הָאֲנָשִׁים בְּצַהֲרָיִם"
(בראשית מג, טז)

את נפשם עבור אלוקיהם כך הם זוכים להתקדש ולהיטהר יותר. נר ה' נשמת אדם. נשמה של יהודי הוא כמו נר שמרצד ושואף כל הזמן לעלות כלפי מעלה. לנשמה יש תשוקה עזה בוערת לעלות מעלה מעלה (אש של נר אפילו אם תהפוך אותו כלפי מטה תמיד היא רוצה לעלות כלפי מעלה. אין שום דבר בעולם שיש לו תכונה כמו האש שרוצה תמיד לעלות בניגוד לכוח המשיכה).

התאוות והחטאים חוסמים בעד הנשמה ובולמים אותה מלעלות לפני ה' עוד ועוד. כאשר אדם מוסר את נפשו הוא מוציא מעצמו שמן זית זך, כמו שעבור המנורה שבבית המקדש הוציאו טיפה ראשונה מכל זית וזית שזה השמן הכי נקי וטהור שיש. שמן זית זך מבעיר את הנר ומלבה את השלהבת באופן הטהור והמזוכך ביותר. כך ע"י מסירות נפש בלב האדם הוא יכול לטהר ולזכך את עצמו לכבוד ה' ולהתקרב אליו יותר ויותר. בזמן של ימי החנוכה אנחנו מעלים את שמן הזית לנרות.

עלינו להתבונן במסירות נפש של עם ישראל ושל החשמונאים שמסרו את נפשם לכבוד ה' יתברך בביטחון בה' יתברך ולא פחדו מאף אויב למרות שהיה נראה שאין שום סיכוי לנצח אותם, בכל זאת מסרו את נפשם על התורה שלא יבזו אותה ותעלם ח"ו.

בברכת שבת שלום וחג חנוכה שמח הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

הצלחה בגור

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותי בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרוו בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי לאה בת תמר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה- הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קנטש בת דגטו רותי בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

פרשת מקץ חלה מדי שנה בימי חנוכה. יש רמז בין חנוכה לפרשת מקץ. כאשר יוסף אמר לאחיו להביא את בנימין אליו ויוסף ראה את אחיו עם בנימין אחיו הקטן, הוא אמר לאחד מאנשי ביתו: "וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת בְּנִימִין וַיֹּאמֶר לְאֶשֶׁר עַל בֵּיתוֹ הֲבֵאתָ אֶת הָאֲנָשִׁים הַבְּיָתָה וְטָבַח טָבַח וְהִכֵּן כִּי אֶתִי יֹאכְלוּ הָאֲנָשִׁים בְּצַהֲרָיִם" (בראשית מג, טז).

תרגום יונתן מפרש: "וטבח טבח והכן פרוש: גילה להם בית השחיטה", כלומר: כדי שיתחיל להכין להם ארוחת צהריים. אם נחבר את האותיות **ט-ב-ח-ו-ה-כ-ן** ביחד יצא אותיות בחנוכה. האות ט' רומזת שצריכים ט' נרות להיות עם השמש.

כדי להבין את המסר מהפסוק שרומז על חנוכה, ראשית נקדים את דברי חז"ל הקדושים שאמרו: "כל הרגיל בנר יזכה לבנים צדיקים ותלמידי חכמים" (שבת כג). הכוונה לנר של שמן זית. רש"י הקדוש פירש על נר שבת וחנוכה שחז"ל דיברו.

למה של שמן זית דווקא? הפשט הוא שאורו יפה. למה חז"ל כל כך הפליגו בשמן זית שמי שזהיר בשמן זית בהדלקת הנר יזכה לבנים ת"ח? מה הקשר בין שמן זית לבנים ת"ח? כידוע עם ישראל נמשל לזית, כמו שנאמר: "זֵית רַעְנָן יִפֶּה פְּרֵי תֶאֶר קָרָא ה' שִׁמְךָ" (ירמיהו יא, טז). כמו זית שבהתחלה מר אבל כאשר כותשים אותו והוא נשבר מן המכה הוא מתחיל לקבל טעם טוב יותר ויוצא ממנו שמן זית זך וטהור אשר באמצעותו ניתן להעלות אור בבית המקדש- כך עם ישראל, ככל שהם סובלים יסורים ואעפ"כ מוסרים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
להצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
לע"נ יצחק בן רבקה ז"ל

צמחי לילה

שעה	כנסת לילה	צאת לילה	יבוי נחם
17:49	17:18	16:06	י"מ
17:44	17:15	16:22	ת"א
17:44	17:14	16:22	מ"ב
17:49	17:18	16:26	כ"ב

שואל ומשיב בהלכה - חנוכה - חלק ד'

מה מיוחד ביום האחרון של חנוכה?

Ice ?

תשובה :

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

'זאת חנוכה' הוא כינוי ליום האחרון של חג החנוכה. האדמו"ר ר' ישראל פרידמן מרוז'ין צ"ל אמר שמה שצדיק הדור יכול לפעול בראש-השנה וביום כיפור, כל יהודי פשוט יכול לפעול ב'זאת חנוכה'. דוד המלך ע"ה כתב: "בְּזֹאת יִדְעָתִי כִּי חִפְצָתְךָ בִּי כִּי לֹא יָרִיעַ אֹיְבֵי עַלְי" (תהילים מא, יב). רבותינו ביארו כי ב'זאת חנוכה' אפשר לראות את הניסים והנפלאות שעושה הבורא יתברך להרחיק מעלינו כל צר ואויב. סגולה נפלאה להינצל מכל האוייבים והמקטרגים בשנה זו היא לשמור בכל לילה את הפתילות של נרות חנוכה ובליילה האחרון, אחרי שהפתילות כבו, יקח את כל הפתילות של שמונת הימים וישרוף אותן עם שאר השמן שנשאר. מקורות: האח נפשונו, מערכת ח אות ג. הגאון מוילנה כתב שיום 'זאת חנוכה' הוא כקדושת יום הכיפורים.

סגולה בימי חנוכה להתפלל לזכות בזרע של קיימא וימים אלו מסוגלים לפקוד עקרים ועקרות ועיקר הסגולה ביום השמיני. מקורות: בני יששכר, מאמר חודש כסליו, מערכה ב אות י.

הצלה מפלאה

מעשה ביהודי ירא שמיים ברוסיה הלבנה. היה לאותו יהודי עגלה וסוס. לצורך פרנסתו הוא היה הולך מכפר לכפר, קונה ומוכר מה שה' יתברך הזמין לו. הוא השתדל מאוד להגיע לביתו לפני שבת. הוא היה לוקח איתו בקבוק יין מכיוון שחשש שמא לא תהיה לו ברירה והוא יאלץ לעשות את השבת במקום שבו מתגוררים גויים בלבד.

הוא היה לוקח איתו נרות גדולים בתוך ארגז זכוכית בחג חנוכה. בכל מקום שהיה, כאשר החשיך היום והגיע זמן ההדלקה הוא היה מדליק שם נרות חנוכה. פעמים רבות קרה שהגיע זמן הדלקת נרות חנוכה כשהוא בדרך מכפר לכפר ועדיין לא הגיע למקום ישוב. הוא היה יורד לשדה, מתפלל מנחה וערבית, לובש בגדי שבת, לוקח את ארון הזכוכית, מניח אותו על אבן אחת ומדליק את הנרות. אחרי הדלקת נרות חנוכה הוא היה רוקד בשמחה, שר ואומר: "כשם שאני מדליק נר מצווה נר חנוכה, כך הקב"ה יזכני לבנים תלמידי חכמים". כך היה מנהגו כל חייו.

פעם אחת בליל רביעי של חנוכה הוא היה בשדה. באותו היום ירד שלג רך מאוד. כשהגיע זמן ערבית, הוא ירד מהעגלה והתפלל תפילת ערבית. אחרי התפילה, כשהגיע זמן הדלקת נרות חנוכה, הוא לבש בגדי שבת כמנהגו, לקח את ארון הזכוכית, הדליק את נרות חנוכה בברכה בקול רם שש ושמח, והתחיל לרקוד.

לפתע שלושה שודדים עמדו מולו ואקדחים בידיהם. הם כמובן שדדו את כספו. הם לא הסתפקו בכך. לאחר מכן הם אמרו לו שהם עומדים להרוג אותו. כשראו את בגדיו היפים הם אמרו לו שיפשוט אותם כדי שלא יתלכלכו בדם והם יוכלו לקחת אותם. היהודי ראה שאין לו כל אפשרות להימלט מהם בדרך הטבע והבין שהגיע קיצו. הוא חשב על אשתו ובניו, וביקש מהשודדים שיתנו לו זמן להתוודות. למרות שלא מתוודים בחנוכה, מכיוון שהוא הולך למות הרי שאין לו ברירה ולפחות ימות אחרי וידוי. השודדים לא הסכימו.

הוא עוד לא הספיק לפשוט את מעילו העליון, ופתאום נשמעה צעקה: "ידיים למעלה". עשרה חיילים הגיעו עם אקדחים בידיהם. השודדים ראו כי יש עשרה חיילים ואילו הם רק שלושה שודדים והם לא יצליחו מולם לכן הם היו מוכרחים להרים את ידיהם למעלה. החיילים תפשו את השודדים וכבלו אותם. כשראו את היהודי בוכה, שאלו אותו: "מה קרה?". היהודי סיפר את כל מה שהיה והחיילים השיבו לו את כספו....

היהודי ביקש להבין כיצד היה נס ישועתו. התברר שאותו יהודי היה קרוב לכפר של דוכס אחד. הדוכסים ברוסיה נוהגים לצאת לציד שכשיורד שלג. הדוכס יצא לצוד עם החיילים באותו היום והם התאחרו בשדה. לפתע ראו מרחוק נרות דולקים באמצע השדה. גם הכלבים שהיו איתם התחילו לרוץ לכיוון האור.

הדוכס אמר לחיילים: "מה זה האור שאנחנו רואים מרחוק? בטח יש שם שודדים. עכשיו כנראה הם מחלקים את השלל ביניהם. צאו וראו אבל בזהירות". כך החיילים הגיעו למקום שבו היה אותו יהודי. אחרי שהם ראו את השודדים הם תפסו אותם ושחררו את היהודי.

למחרת, אותו יהודי חלם שנגלה אליו דמות זוהרת ומופלאה. הדמות אמרה לו: "אני מתתיהו בן יוחנן כהן גדול. דע לך כי אותם עשרה חיילים שבאו להציל אותך, הגיעו בזכות שהיית מקיים תמיד מצוות נר חנוכה בשמחה כתיקונה. לכן נשלחו לך דווקא עשרה חיילים כנגד עשרה נרות שהדלקת מתחילת ימי החנוכה עד הלילה הזה..." (מעובד מתוך 'אהבת חיים')

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - האדמו"ר הרב אברהם יעקב פרידמן מסדיגורה זצ"ל

האדמו"ר הרב אברהם יעקב פרידמן (השני) מסדיגורה זצ"ל - נולד ב-ח' אב ה'תרמ"ד (1884) בסדיגורה שבאוקראינה. עוד בצעירותו אביו השקיע רבות בחינוכו, והפקיד את זקני החסידים ללמדו את אורחות החסידות. רבינו היה גדול ועצום בתורה כבר מנעוריו והצטיין בתפיסה מהירה. היה יושב ולומד עד חצות הלילה. מדי פעם בפעם היה נכנס עם אחיו להיבחר אצל אביו. בשנת ה'תרס"ב (1902) כשהיה בן 18 שנים התחתן. אחרי נישואיו נשאר להתגורר במחיצת חותנו בקופיטשניץ. אחרי זמן מה חזר לסדיגורה והמשיך בהתמדתו העצומה ימים ולילות בתורה ובחסידות. ב-י"ג תשרי ה'תרס"ז (1906) אביו נפטר.

רוב חסידי אביו הכתירו את אחיו רבי אהרן לרבי מסדיגורה. חלק מהחסידים, למרות שרבינו היה כבן 22 שנים, הכתירו אותו כאדמו"ר, תפקיד שבו שימש במשך 54 שנים. הקים יחד עם אחיו ר' שלמה ישיבה בסדיגורה רבים נהרו אליה מרחבי גליציה כאשר רבינו מפקח אישית על הנעשה בישיבה. בשנת ה'תרע"ד (1914) בפרוץ מלחמת העולם הראשונה, ברח עם רוב אדמו"רי בית רוז'ין לווינה יחד עם אלפי יהודים שברחו מגליציה ובוקובינה. שהה שם כ-22 שנים. בשנת ה'תרצ"ח (1938) הנאצים כבשו את ווינה. הם אילצו אותו ורבינים נוספים לטאטא את רחובות העיר וינה כדי לבזות אותם ולהשפילם. באותו זמן הבטיח שאם יזכה לעלות לארץ ישראל יטאטא את רחובותיה.

אחרי המלחמה חסידיו פעלו להשגת ויזה עבור רבינו. חסידיו רצו לסדר לו ויזה לארה"ב אבל רבינו סירב בכל תוקף לנסוע למקום אחר חוץ מארץ ישראל. אחרי מאמצים עצומים השיגו לרבינו ויזה. ב-כ"ג אלול ה'תרצ"ח (1938) רבינו הגיע לארץ ישראל וקבע את ביתו בתל אביב. שם ייסד את בית מדרשו שהפך לתל תלפיות לחסידי רוז'ין - סדיגורה. כשנשאל מדוע גר בתל-אביב השיב שבעיר זאת פעמוני כנסיות לא נשמעים. אנשים רבים הגיעו לביתו כדי לקבל ברכה שעשו פירות וכן לספוג את דרכי החסידות ועבודת ה'. בעל רוח-הקודש. בתל אביב קיים את הבטחתו והיה מטאטא קטע מהמדרכה שסמוכה לביתו מדי בוקר. כשראה שחסידיו מבחינים במעשיו, הפסיק. במשך שנים רבות נמנה בין חברי מועצת גדולי התורה ובמשך תקופה קצרה כיהן כנשיאה.

נפטר בשבת קודש פרשת יוגש, ה' טבת ה'תשכ"א (1961). חי כ-77 שנים. בהלווייתו השתתפו אלפים רבים. ציונו בבית הקברות נחלת יצחק בגבעתיים בחלקת אדמו"רי בית רוז'ין.

סבא (מצד האב): האדמו"ר רבי אברהם יעקב (הראשון) מסדיגורה. **אביו:** האדמו"ר ר' ישראל מסדיגורה. **אימו:** מרת בת-שבע. **אשתו:** מרת בלומה רייזל העשיל (בתו של האדמו"ר רבי יצחק מאיר העשיל מקופיטשניץ). **ילדיו:** לא הותיר אחריו צאצאים. **מרביתו:** אביו, האדמו"ר ר' ישראל פרידמן מסדיגורה. **מספריו:** **אביר יעקב** - מדברי תורתו (נלקטו אחרי פטירתו על ידי האדמו"ר רבי יצחק מאיר פלינטנשטיין מקופיטשניץ). **אביר המלכות** - תולדותיו של רבינו.

לעל העובדה כי רוח-הקודש שרתה על רבינו יעיד הסיפור הבא שסיפר הגה"צ ר' יהודה זרחיה סג"ל זצ"ל (רב בקרית שלום בתל אביב). הסיפור התרחש אצל כ"ק מרן אדמו"ר ר' משה מרדכי בידרמן (ה'ברכת משה' מלעלוב זיע"א). היה זה באחת מנסיעותיו של ה'ברכת משה' למירון לשבת בהעלותך, עוד בשנות מגוריו הראשונות בתל אביב.

הציבור באותה שבת במירון לא היה גדול. ה'ברכת משה' ערך את שולחנותיו הטהורים בתוך מערת רשב"י. היה שם יהודי אחד שעשה ל"ע חוכא ואיטולוא מהצדיק וזלזל בכבודו. במוצאי שבת אותו יהודי נסע לטבריה, שם הכיש אותו נחש ארסי. הוא הובהל לבית חולים במצב קשה. האיש הצליח להתקשר ממיטת חוליו אל הגאון ר' יהודה זרחיה וביקש ממנו שירוך חיש להזכירו עם קוויטל ופידיין אצל רבינו שהתגורר בתל-אביב.

רבי יהודה מיהר למלא את בקשתו ורץ לביתו של הרבי מסדיגורה. להפתעתו הרבה הרבי סירב בתוקף לקרוא את הקוויטל, כשהוא אומר בנימה חמורה: "למה הוא לא נזהר בכבוד תלמיד חכם?". רבינו גם לא רצה לקבל את כספי הפידיין. רבי יהודה זרחיה הפציר וביקש מרבינו ברכה לרפואה שלימה. הרה"ק לכך ק נעתר וברכו: "שיהיה בריא ויעשה תשובה".

רבי יהודה יצא מבית רבינו ומיהר לביתו של הרה"ק מבעלזא זי"ע בתל-אביב וביקש למסור לו את הקוויטל והפידיין. כשהגיע לשם לא היה שייך להיכנס לאדמו"ר מבעלזא. הוא פנה לגבאי וביקש ממנו להיכנס. הגבאי חזר ואמר: "אימרו לחולה שיקבל על עצמו לכבד תלמידי חכמים..." ממש באותו סגנון שאמר הרה"ק מסדיגורה ויהי לפלא. הדברים הועברו לאותו יהודי חולה שקיבל על עצמו להתחזק בעניין זה. מיד לאחר מכן התרפא בדרך נס. (הסיפור מעובד מדברי הרב שמעון טיקוצקי והובא בגיליון 'אוהל משה' לעלוב)

רבי פרץ חנס השוחט מנהריה סיפר: מעשה שאירע אצל קרובי משפחתי. נישואיהם עלו על שרטון ולמרות הרצון להשכין שלום ביניהם הדבר לא עלה יפה. לדעתי הפתרון הנכון במקרה זה הוא ל'פרק את החבילה', כלומר: גירושין. אני יודע מה המצב ביניהם. מכיוון שמדובר בהחלטה כבדת משקל החלטתי להתייעץ עם רבינו ולראות מה לדעתו נכון לעשות במקרה זה. שלחתי אליו מכתב ובו גוללתי את כל המאורעות. בסוף המכתב כתבתי כי לעניות דעתי טוב יעשו אם יפרקו את הזוגיות שלהם ויפה שעה אחת קודם.

לא חלפו ימים רבים וקיבלתי מכתב תשובה מרבינו. הצדיק היה מופתע כיצד ייתכן שיהודי ייעץ לבני זוג להתגרש. רבינו כתב שבמקום לעשות כן, יתפלל ויברך את הזוג שהשלום ישורר ביניהם. אכן, ברכתו של הצדיק עשתה פרי והזוג שב לחיות על מי מנוחות. חלפו חודשים והגעתי לבקר את רבינו שבאותם הזמנים התגורר בתל-אביב. מיד כשראה אותי שאל כיצד העלתי על דעתי לעשות כן ושאל כיצד בני הזוג חיים כיום. כשהשבתי כי ברכת הרבי אינה שבה ריקם חייך ואמר: "האם אתה רוצה לדעת עד כמה העניין נוגע לי?". להפתעתי הרבה רבינו ניגש לארון הספרים והוציא משם את סידורו. הוא דפדף בין דפיו והראה לי כי בתפילת העמידה נמצא ומונח מכתבי. רבינו סיפר לי כי הוא מתפלל עבור הצלחת הזוג מדי יום ביומו. (מעובד מתוך 'אביר יעקב')

הַזְדָּאָה עַל הָאָמֶת

יכול לעשות להם את זה! חנוכה זה זמן של אורה ואני לא מוכן להיות זה שיחשיך להם.

סגרנו את המאפיה. יחד עם זאת התאמצתי להשיג את אותם האנשים שכבר קנו מהסופגניות האלה, כדי להודיע להם על התקלה. **איפשרתי להם להחזיר את הסופגניות ולקבל את כספם בחזרה.**

סופגניה אחת בודדת עולה כמעט פאונט. בתרגום לשקלים מדובר בכארבעה שקלים וחצי לסופגניה, כך שמדובר בסכום נכבד ממש.

בחג החנוכה כשהמכירות בשיא והמאפיה מייצרת אלפי סופגניות, אני מגיע להפסד של אלפי שקלים ואף יותר. עם כל זאת, אמרתי לעצמי שזה ניסיון שנגזר עלי מהשמיים ועלי לעמוד בו.

יהודים סומכים עלי ואני מוכרח לתת להם את הטוב ביותר: את הסופגניות הכי טעימות, ובעיקר – בכשרות הכי מהודרת ללא חשש ל'פת עכו'ם'.

אנשי ה'הצלה' בלונדון שמעו על הסופגניות שנתרו ללא דורש ועלה בדעתם רעיון מבריק: הרי בעל המאפיה לא הולך למכור את הסופגניות שלו.

אם כן כדאי לחלק את הסופגניות בבית הרפואה לרופאים ואנשי צוות שאינם בני ברית, כאות הוקרה על עזרתם לחולים היהודים.

הם פנו אליו ובעל המאפיה הסכים ברצון לרעיון ונתן להם את הסופגניות. החלוקה הצליחה מעל המשוער. הרופאים נהנו מהמחווה. בוודאי היה בזה גם כדי להועיל לחולי ישראל שזקוקים לטיפולם.

בעל המאפיה ממשיך לספר: עברו מספר ימים. אני מקבל טלפון מבית החולים המרכזי בלונדון. אני שומע מהצד השני: "מדברים מבית החולים... המחווה שעשית היתה מופלאה. טעמנו מהסופגניות שלך".

"אף פעם לא הכרנו מאכל כל כך טעים. אנחנו עומדים לקראת אירוע גדול שיתקיים בעוד מספר ימים. אנחנו רוצים להפתיע את האורחים שלנו בסופגניות, **לכן אנחנו רוצים להזמין אצלך עשר אלף סופגניות!**"

הזמנה בסדר גודל כזה משמעותה רווח גדול מאוד. בסוף החודש ההפסד של אותו יום של פת עכו'ם נבלע ממש. מעבר לעובדה שעכשיו גם יש לקוחות חדשים שקונים סופגניות.

באותו חודש הרווחתי מעל ומעבר לסכום הצפוי. שוב למדתי על בשרי "אין אדם שומע לי ומפסיד".

להלן סיפור שמעובד מתוך העלון 'השגחה פרטית'. יש בו כדי להראות כי כאשר האדם מודה על האמת גם אם לכאורה עלול להיגרם לו נזק מכך, הרי שבסיכומו של דבר הוא רק ירוויח מהדבר. להלן הסיפור מפי בעל המעשה:

שמי יוסף. אני גר בלונדון. ידידי, שבבעלותו מאפיה גדולה בכשרות מהודרת, סיפר לי כך: יהודים מכל הסביבה קונים במאפיה וסומכים עליה.

הסדר הקבוע הוא שבהתחלה של כל יום מוקדם השכם בבוקר, המשגיח מגיע ומדליק את כל התנורים, כדי שכל התופינים שייאפו במשך היום ייחשבו ל'פת ישראל' ולא ל'פת עכו'ם'.

מדובר בתנורים גדולים שדולקים במשך שעות רבות. כל מה שאופים באותו יום, נאפה מכוח אותה פעולה של הדלקת התנור בבוקר.

באחד מימי החנוכה אירעה תקלה. אחד מהעובדים שאינו יהודי הדליק את התנור בעצמו. איש לא הבחין בשינוי והמאפיה עבדה כרגיל.

רק אחרי חמש עשרה שעות! שהתנורים היו דלוקים, המשגיח נזכר שהיום הוא לא הדליק את התנור. הוא בירר מי הדליק את התנורים.

התברר שאותו גוי ראה שהמשגיח לא הדליק את התנורים, ולכן החליט לזרז את עניינים ולעשות זאת בעצמו.

המשגיח פנה לבעל הבית וסיפר לו על התקלה שהתרחשה. כשהוא שמע על הדבר הוא סיפר: "לא יכולתי לכעוס על המשגיח ששכח דבר כה חשוב".

"הוא היה נסער כל כך כשבא לספר לי על התקלה. אני ריחמתי עליו. ניחמתי אותו שהכל משמיים ובעזרת ה' הכול יסתדר".

הדבר הראשון שעשיתי הוא לעצור את האפייה. אלא שעד אז אלפי סופגניות הספיקו להיאפות. יהודים מכל העיר אמורים לקנות אותן. הם הרי סומכים על המאפיה שהיא מוכרת להם פת ישראל.

התקשרתי לרבנים של מערכת הכשרות והסברתי להם מה אירע. מכיוון שהיה מדובר בהפסד גדול של אלפי סופגניות, **הם סמכו על סעיפים מסוימים בהלכה והתירו לי למכור את הסופגניות.**

לכאורה יכולתי להמשיך עסקים כרגיל, אבל רק לכאורה. ידעתי שיש הרבה קונים שאם הם ידעו על התקלה, הם לא יקנו בוודאות.

כל אותם לקוחות סומכים עלי ובטוחים שהכול גלאט. איני

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל וילד יחיא בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקו דב ז"ל יצחק יצקן בן רחל ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה יצחק בן ברקו דב ז"ל אברהם בן יונה ז"ל מרים בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה לטיף בן פרחת ז"ל שלום בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל מרים בת שרה ע"ה אריה בן מרים ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה רחמה בת מסעודה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זידי בן קלרה ז"ל דב בן יצחק ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה סליים בן פרחת ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל יעקב בן נעימה ע"ה אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרהר ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יפאת בת השמת ע"ה